

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

De sensu Odoratus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

De sensu odoratus

ad vicissū detiniquēdus: q̄ nobis ideo dat⁹ est ut doctrinā des p̄cipere possemus.
Itaq̄ si voluptas est audire cant⁹ et carmina: dei laudes canere et audire iocū
dū sit. Hec est voluptas vera q̄ comes est et socia p̄tutis. Hec est nō caduca et
brevis ut ille q̄s appetit q̄ corp⁹ et pecudes seruit: sed p̄petua et sine ulla iū
termisſione delectas. cuius terminos siq̄s excesserit: nūbileq̄ altud ex voluptat⁹
te petierit nisi ipam voluptatē. hic mōrē meditat⁹: q̄ sc̄ut vita p̄petua in p̄tu
te est. t̄ a mōrē in voluptate: qui em̄ tralit̄ maluerit carebit eternis: qui terre
na p̄culerit: celestia nō habebit. Hec Lactatius. Iste sensus inclinat hoies
Anres s̄t ad tracūdiā: q̄ siq̄s audit ea q̄ sib⁹ nō placet: turbat et irascit. Etia p̄ audītūla
instrumē b̄t hō plerūq; ad iactātiā/ambitionē et inanē glām. ut cū q̄s de se audit lau
ta ml̄tor̄ des extollit et gloriaſ. Ad vanitates q̄q; hui⁹ mūdi inicit homies. Siq̄s em̄
p̄ctōp. scurrilia verba ociosa et leuis aut detractoria audit: mens eius facile titubat:
et p̄ sensum maculat aut p̄ delectationē flectit. Quapropter ille q̄ audit detra
ctores aut obloquētes peccat grauit: minus tamē q̄ detrahens nūl̄ audit et
odio. Unū sc̄tū Thomas in. q. lxxij. ar. liij. d. sic. Siq̄s detractores audi
at absq; resistēta videt detractori p̄sentire: vnde sit particeps peti ei⁹. Et siq̄
dem inducat eū ad detrahendū: vel saltē placeat ei detractio p̄pter odiū eius
cui detrahēt nō minus peccat q̄ detrahēs: et quādoq; magis. Unū Berſi. dicit
detrahēre aut detrahētē audire qd̄ hoc damnabil⁹ sit nō facile dixerim. Si
p̄o nō placet ei p̄ctū sed ex timore vel negligētia vel etiā verecūdia qdā omitt⁹
tat repellere detrahētē: peccat qdē: sed ml̄to minus q̄ detrahēs et plerūq; ve
nialis. Quādoq; etia hoc potest esse p̄ctū mortale: vel p̄pter hoc q̄ aliquid ex of
ficio incumbit detrahētē corrigerē. Vel p̄pter aliquid periculū qd̄ audītēs no
vit p̄sequēs: vel p̄pter radicē q̄ timor human⁹ qūq; p̄t̄ esse p̄ctū mortale. Hec
Tho Ec sic patet de audītū.

De sensu Odoratus.

Nasus b̄z t̄ odorādi. Odor em̄ siue spūs p̄ nares siue p̄ nasum trahit: ideo in nase
tria offi. cia. vel in narib⁹ tria sunt officia p̄stituta: teste Lactatius in li. de opificio dei
ad demetrianiū. c. x. vñ qdē ducedi spūs: alterq; capiēdi odoris: tertiu ut p̄ ei⁹
cauernas purgamenta cerebri defluat. De hoc triplici officio nasi lat⁹ magnus
Albertus in. xij. li. de aialib⁹ tracta. ij. ca. ii. dicit. Addēs q̄ ideo due sunt naq;
res: q̄ si vni accidit oppilatio ex catarro vel alta causa alrerā deseruat anima
li. Et hec est causa generalis q̄re ois sensus est gemin⁹. Propterea Iſido. i. xij
li. Ety. ca. j. testat̄: q̄ odorat⁹ d̄ q̄si aeris odore attractus. Tracto em̄ aere sen
tit: sic zolfatus d̄ q̄ odorib⁹ afficiat. Ut aut̄ intelligas ubi sit p̄tus odoratiua
vel olfactua: scire debes fm̄ magnū Albertū in. j. li. de aialib⁹: tracta. ij. ca. viij
qnasus est instrumentū sensus odorat⁹: qd̄ instrumentū est sic cōpositū. Extre
mitas qdā cerebri versus os qd̄ dicit̄ coronale vel pupis capitis descendit in
duas papulas q̄ sunt siles papulis māmillazz: et facit vna luxta alterā versus
triāgulos nariū et in oib⁹ odoratib⁹ p̄ inspirationē operiunt̄ velamine pannicu
larib⁹ ne ledant̄ obuīte acre/calore/ vel frigore. et ideo talia aialia nō odorant̄
Utr̄ oī nūl̄ cū vento inspiratiōis exuffiat̄ velamine illud: eo q̄ p̄tus olfactua est in illis
artua cō papulis sc̄ut visus in oculo. In alijs aut̄ nō inspiratib⁹ sunt nude papule ille
sist̄ i du q̄ illa habet cerebra sicciora q̄ nō tra facile ledunt̄ ab obuītib⁹. Hec igit̄ est ea
ab̄ papu inspiratiōis et nō inspirādi: nasus aut̄ est canalis odorat⁹. et q̄r̄ odor est calidi sic
ci: cerebrū aut̄ ē frigidū et humidū: iō nō bñ recipit: et vt meli⁹ recipiat̄ eē opor
tuit viā patulā vsc̄ ad instrumentū odorat⁹. Itaq̄ Alber. in. xij. li. de animalib⁹
bus. tracta. ij. et ca. ii. d. q̄ in oib⁹ aialib⁹ habetib⁹ nasum nō p̄ficit̄ olfact⁹ nūl̄ p̄
attractionē aeris. Hoc aut̄ mēbz est in medio sensuū et in anteriori parte capit⁹.

Desensu gustus Fo. LXXXII.

Et ppter ea natura posuit h̄ membris in medio tr̄s instrumentorum capitilis. s. oculis et auris et oris sive lingue. Et est sic dispositum q̄si cortina sit in medio narii et superadditamēta māmillaria. Et h̄ iō fuit ut p̄ motū anhelit̄ mouerentur et tunc coni māmillares cerebri recipiūt odores. Si enī cortina sine velamine esset aer et odores oēs libere occurserent cerebro: et corrūperent ipm. Hec Albert⁹. Est ēr̄ oīnamētū nasus faciei maximū ornamētū: cuius caretia facies tota de honestate. Sunt q̄ faciet. Dicit q̄ odor nō sentit sine aliq̄ fumali euaporatioē q̄ in qdā resolutioē dissit: et sic odor n̄l alio videntur esse q̄s fumal euaporatio. Sz hec opinio nō p̄t esse vera fm Tho. qd̄ p̄t ex h̄ q̄ vultures currunt ex odore pcepto ad cadauer ex locis re⁹. Vultus mortissimis: nec esset possibile q̄ euaporatio aliq̄ ptingeret a cadauere ad tā re⁹ res habet morta loca. et tā totū resoluere in vaporē: ut d̄ Tho. in. iij. l. sen. dist. xlviij. odoratu⁹ vbi mouet dubium. Ut p̄ in corpib⁹ glōsis sint oēs sensus in actu. Et s̄ Isido. acutissi⁹ de efficacia odorat⁹ vultus et aquila in. xij. li. Erym. ca. viij. dr̄: q̄ vultures sic et aqle etiā vlera maria cadauera sentiunt. Magn⁹ q̄ Alb. in. xxij. li. de animalib⁹ in fine libri vbi loquitur de vulture: ut sic. Vultur delōge tremplat⁹ et olfactu pre pollēs ad multa terrarū spaciā sentit odorē carnī et cadauerp̄. Sz audi p̄cor verba aurea diui Hieronymi nos admonētis exēplo vulturis et aqle in. iij. lib. cōmētariorū sup̄ Mat. ad Eusebiū: vbi p̄tractas illas Mat. xiiij. c. Vlbitū q̄s fue rit corp⁹ illuc p̄gregabunt⁹ et aqle: vbi ita inq̄. Si aqle et vultures et trāsmarina dicunt sentire cadauera: et ad esē huiuscmodi p̄gregari. Si ḡ irōnabiles volucres naturali sensu tantis terrarū spacijs et maris fluctib⁹ separate patruū cadauer sentiunt vbi iaceant: q̄nto magis nos et oīs multitudine credentis d̄ festinare ad eū cul⁹ fulgur exiit ab orīte et patet vsc⁹ ad occidente. hec Hiero. Quād⁹ uis aut homo sit valde modici et minoris odorat⁹ aqles/vulturibus/canib⁹ et q̄busdā alijs animalib⁹ q̄ multū vigeat odoratu⁹: co q̄ ipē nimia cerebri humiditate impedit: nihilomin⁹ ppter odoratu⁹ labit⁹ ad diuersa victa et petā. Nā sūt qdām adeo vicio gule dediti: q̄ si senserint varios odores escap⁹ tantū inardescunt q̄ q̄si viderent canes venatici hincidē discurrendo: ut cōsequen̄t intentū appetitus sui. Sunt alijs crudeles sine misericordia q̄ si viderint paupes aut infirmos sive leprosos aut icareratos aut mortuos illos abominantimo obiurāt aures ne aut sudores aut fetores aut anhelitū infirmorū aut pauperē chri⁹ p̄cipiat. Quād⁹ bus pculdubio euentur sicut illi diuini crasso et purpurato q̄ pauperē Lazarus horruit. sed tandem mortu⁹ est diues et sepult⁹ est in inferno Mortu⁹ est q̄z Lazarus et portat⁹ est ab angel⁹ in sinu⁹ Abrae. Nonnulli q̄rūt vanos odores ppter lascivitā/luxuritā/ac vanitatem: ut in aspectu homin̄ redoleant. Quib⁹ p̄ Esatā. iij. ca. dicit. Et erit p̄ suauē odore fetor: et p̄ zona funicul⁹: et p̄ crispan⁹ et crine calvitii: et p̄ fascia pectorali ciliū. Hec Esatas. Si aut̄ alijs portaret bonos odores ad fortandū cor: siue p̄ alia rōnabili causa nō iudicat esse peccatum. Hec de sensu olfact⁹ dicta sufficiat.

De sensu Gustus.

Gartus sensus corporatis dicit⁹ gustus qui a gutture est denominatus: te st̄c Isidoro. Nam que gustans officio lingue p̄ guttur transiunt ad stomachū. Et ideo Garto putat q̄ lingue nomine a ligādo cibo sit īpositū teste Lactatio in lib. de opifcio dei. ca. x. q̄ ipsa cōmolitus dentib⁹ cibos colligit et cōglobatos vi sua dep̄mit et trāsmittit ad ventrē. Velio lingua dicit⁹ a ligādo: q̄ ligat verba et voces per p̄ticulares sonos. Vel lingua oscit⁹ a ledo le⁹ dis: q̄ dentib⁹ illedit. Sunt q̄ dicūt q̄ lingua dicit⁹ a linguo linguis: q̄ ea lingui mus. Sz q̄ in lingua est p̄tus gustatiua ac discretiua oīm. eoq̄ q̄ substārialit̄ nutrit corpus: hec est calidit̄ et frigidit̄: humidit̄ sicut: et similiter iudicū omnī sapor per hoc q̄ ipsa substārialiter rāgit cibum. Idecirco considerandū est. fm magnum Alber. super. xvij. li. de animalibus tractatū. iij. ca. v. g. sic natura nō

Contra
eos q̄ pos-
tāt vano-
dores.